

07/08/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של תמי לוי, שהגיבה לסיפור שפורסם באתר "מכתבים לבריאות", ובו אחות תהתה איך מצפים ממנה להמשיך להיות ערנית בתנאים קיצוניים של עומס וחוסר שינה:

"ערנית, ערנית. בפנימית. אחרי 3 רצפים של בוקר-לילה, ערנית גם בלילה הבא..."

היא במילא פיתחה כבר הפרעות שינה, אכילה, קשב, ריכוז ואיבדה התמצאות בזמן ובמקום. חולמת בשינה הטרופה את כל החלומות הסיוטיים על מה היא פספסה, איזה חולה, איזו תרופה בטעות ואת מי היא מצאה קר באיזו מיטה. חוץ מזה היא גם איבדה את כל החברים השפויים מהעולם הנורמטיבי שמתנהל בחוץ, שכחה שיש חיים, שלא לדבר על תעצומות נפש לצאת לדייטים (מתי??) היא עושה (בוקר-לילה?)

ונקנח במאמר אחרון שהיא הספיקה לקרוא בין חלום טרוף אחד למשנהו... היא כבר יודעת, הפרעות שינה, עבודה במשמרות שקוברת את השעון הביולוגי ומפחיתה את הפרשת הורמון המלטונין גורמים לירידה במערכת החיסון וגם (כמה מפתיע) לירידה במצב הרוח עד דיכאון...

אז מה? ערה?!

אני רק רוצה לציין שאני לא מיוחדת. יש מלא כמוני. זו תמצית החיים אצלנו, מחלקה פנימית בבית חולים גדול, מנחילה שיטות עבודה בסטנדרטים גבוהים מאד.

מלאה באנשים צעירים שחווים את אותן חוויות, מפתחים הפרעות בסטייל OCD (לוקחים את העבודה הביתה, מתקשרים לוודא ש...), רווקים. 100% משרה אבל עושים 5 - 5 כל שבוע, לפעמים 6 כי אין צוות, עומדים בלחצים מטורפים של אחריות, מיון מתוח ותמיד מלא (שלוחץ על הפנימיות בצר לו), קבלות, שחרורים, החייאות, מונשמים בתת-תנאים של צפיפות, משפחות הלומות שיקירם מתדרדר וזקוקות לאמפתיה, הדרכה לפני פרוצדורה, מלונאות ואז בא הדובדבן שבסוף - בדמות אמירה מניפולטיבית של איזה מטופל, בנוסח 'פעם האחות היו רחמניות'.

אם החזקתי את כל העומס הרגשי עד כאן... פה בדיוק השבר. נגע בנקודה הכי כואבת. הרי הכוונה המקורית שלי היתה להיות אחות רחמנייה - בדיוק כמו בקלישאה. לכי תסבירי לו שאת בלחץ, אכולת ייסורי מצפון, חייה באי ספיקה מתמדת ושזה ה'רחמנייה' החדש.

ואני עדיין מאוהבת במקום ובמקצוע הסיעוד, לא מתבכיינת. רק מספרת. בכל יום אני בוחרת מחדש להיות אחות במחלקה פנימית עם סטנדרט מקצועי כזה. יודעת שאין כמו המקצוע הזה בעולם. גאה!!

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחיות נמצאת בדיכום.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת